

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

dinē primogeniturę cōdōnaliter posita, qm̄ uerba cōdōnalia verē, & propriē sunt adimplenda. alioquin dispositio effectū fortiri non pōt. d. l. i. quis fundum in final. uerb. ff. de contrah. empr. d. l. qui haredi; d. l. m̄uius cum alijs similib. Ex quib. omnibus cōstat, D. Elbiram ꝛ D. Franciscū fouere iustitiam, ad illusq; fauorem pronūciādum esse. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 Prohibitio alienationis quando simplex fideicommissum, & quando conditionale in casu alienationis inducat, & quis sit vtriusq; fideicommissi effectus.
- 2 Ad fideicom. simplex inductum ex prohibitione alienationis alij uocati non admittuntur, si vnus ex prohibitis alienauerit, nisi post mortem alienantis.
- 3 Fideicommissi bona irrevocabiler non alienantur, sed renocabiliter, durante uita grauati post eius mortē p̄ fideic. restituerē.
- 4 Clausula ad habendum & tenendum inter diuidentes, inter quos erat fideicom. apposta quid operetur.
- 5 In diuisione quando ea, que à testamento dependent, per uerba generalia censentur remissa, & quando non.
- 6 Filio, & nepotib. ex eo institutis, & inuicē substitutis vulgariter, pupillariter, & p̄ fideicommissū, quō nepotes uotati dicant.
- 7 Prohibitio alienationis onus, odium, iurisq; exorbitantiā cōtinet.
- 8 Et debet uerē, & propriē intelligi, nec de casu uero ad improprium extenditur.
- 9 Et facta filijs non extenditur ad nepotes.
- 10 Nec ultra quartum gradum trahitur.
- 11 Et facta simpliciter, qua non sit respectiua, non tenet.
- 12 Res prohibita alienari, semel effecta alienabilis semper durat alienabilis.
- 13 Fideicommissarij uerē, & propriē non sunt heredes, sed large, & improprīe.
- 14 Et dispositione odiosa de heredib. loquente non cōprehendunt.
- 15 Statutum, quōd possessio continuari debeat in heredes, locum non habet in fideicommissarijs.
- 16 Et est exorbitans, ac contra iuris regulas.
- 17 In dispositione facta per nomina collectiua que persone comprehendant, & que admitti debeat, eueniente casu dispositionis.

E P I T O M E.

Prohibitio alienationis domus facta heredibus simpliciter, quia testator uoluit domum perpetuo stare pro habitatione, & usu heredum, & descendentiū, inducit fideicommissum simplex, & successiuū non in casu alienationis, sed ut vnus post mortē alterius admittatur; Cui fideicommissio in diuisione per clausulam ad habendum, & tenendum, et per alia uerba pregnantia renūciatum censetur; Neq; dicta prohibitio heredibus facta ad fideicommissarios trahitur.

C O N S I L I V M. LXXXV.

In hac cā domus uendita, ut aseris, contra prohibitionē expressam in testō factā, ultra copiose ab excellen. D. Consultore descripta, q̄ pro magna parte fuerunt à Croto in l. qui Romæ §. duo fratres ff. de uerb. obl. cōsiderata, & p̄ cū latius in quodā cōsilio suo, qd̄ habeo penēs me, cui excellen. D. Vincentius de Ocha, & ego quā plura addēdo subscripsimus, quoad principale dubiū, an per diuisionē, & clausulas in ea appostas dicat renūciatū fideicommissio; qd̄ ex prohibitione alienationis inferē, addā nō nulla, p̄supponendo unum, qd̄ in iure uerissimum esse arbitror, & in casu occurrenti ex prohibitione alienationis resultare dī simplex fi-

deicommissum, nō aut̄ sub illa cōdōne, si domus alienata fuerit: circa qd̄ summopere animaduertendū est q̄ notabilis ex hoc effectus sequet̄, ꝛ nam aliud est, qd̄ testator dixerit, phibeo heredib. meis uel libet eorum oēm uēditionē, & alienationē domus, quia eā uolo perpetuo stare p̄ habitationē, & uel heredum, & descendentiū, & tunc dī inditūm fideicommissum simplex, & non in casu, quo fuerit alienatio; & istud fideicō. censet̄ esse factū successiuē, uel, ut vnus admittat̄ post mortē alterius, ut uoluit Aret. in d. §. duo fratres, & hic est casus nostrer. Aliud, qd̄ sit facta phibitio alienationis domus, ut remaneat p̄ usu familie, uel herediū, & tunc non dī simplex fideicommissum inductū, sed cōdōnale, uel delictet, si fieret alienatio, & in casu solū alienationis, ut in l. peto §. fratre ff. de leg. 2. l. filius, & cum patre ff. de leg. 1. & idē nulla secuta alienatione nullum indiceret inductum fideicommissum, ut in l. p̄ Aret. in §. duo fratres, & notabiliter hoc oīa declarat insignis p̄ceptor Bar. So. c. ibi in §. casu, & plenimē ēt in cōf. 43. in 3. uol. in 3. & 4. col. nec nō in l. cognatis in 10. col. in uerf. secundo habemus ff. de reb. dub. ut ēt ponderat D. Consultor, & est de iure d. D. Vincentij, ergo in casu, de quo agit, p̄ phibitio nē alienationis dī factū fideicommissum simplex, & nō in casu alienationis, q̄ testator uisus fuisse uerbis, & insup̄ phibuit domus alienationē, quoniam eā debere stare p̄petuo & c. per ꝛ dicta; & ex istis uoluit Bar. in l. pater filium §. fundum ff. de leg. 1. ff. ex eo, quia testator in casu nostro dixit, q̄ uoluit, nā uerbum uolo sui natura importat simplex fideicom. ut in l. 2. cōtia de leg. Rurfus, q̄ dixit, uoluit stare debere perpetuo, alioquin si diceret̄ introductum fideicommissum in casu alienationis, seu alienatio sequuta fuisset, p̄fecto testator non habuisset intentum suum, qd̄ perpetuo & c. Primo quālibet quis de heredib. prohibitis decederet, relicto cetera neco herede ab intestato, non facta alienatione aliqua, bona extra h̄rdes, & descendentes testatoris ceterent, cū nulla esset facta alienatio, ut in l. capitea, §. cū inter s̄m̄ intellectū Bar. & cōm ff. de leg. 2. c. no. in d. l. peto §. fratre, secundo respectu, q̄ si intelligeret facta in casu alienationis, sequeretur, qd̄ phibitio non posset extendi ultra quartū gradū, ut in aut̄ de restitutiōe fideicom. & ibi Iacobo de Bello, & Ang. unde si sumus in casu, quo dicat̄ inductum fideicommissum simplex, non poterit successor ceteri neco ab intestato admitti argu. l. cū ita §. in fideicō. ff. de leg. 2. & arg. not. per Bar. in l. ut iurilurandi §. liberi ff. de operis liberto, & donec erit aliquis de descendentiū, testatoris, durabit fideicommissum, at gu. d. §. in fideicommissio, & l. f. c. de uerb. sig. & p̄ter intentioni testatoris erit satisfactū, qui uoluit, domus debere stare apud descendentes suos. ¶ Et effectus huius fideic. simplicis cōprehensū sub prohibitione alienationis est, ut solū dicat̄ factū successiuū, ut vnus uocati non possint admitti ad fideicommissum, nisi post mortē illius, q̄ alienauit, ut per D. meum in l. §. duo fratres, & in d. cōf. 43. Ex quib. inferē, qd̄ vnus ex phibitis alienauerit uiuente ipso, non poterunt alij uenire ꝛ alienationē, nec dicent uocati nisi post illius mortē, & iō si qui, uiuente adhuc, uoluerit agere, cū nondū dies uenisse, nec cessisse dicentur, cedere die ff. de uerb. sig. l. f. §. filij ff. de leg. 2. per totum ff. & C. q̄ dies leg. ced. iunctis ijs, que in dies incertus ff. de cond. & demon. ¶ Præterea quis est grauatus per fideicommissum post eius mortem, quamuis bona fideicommissi non possint uocabiliter

vt dixi supra, ergo in casu isto non dnr fuisse prohibi-
 23 bifi, qm ut dictum est. f. fideicommissarij, seu hi, qui
 veniunt ex substitutione fideicommissaria, non sunt
 verè, & propriè hæredes, sed improprie, & largè, vt
 per Io. de Imo. in l. qui liberis §. hæc verba. ff. de vul.
 & pup. & arg. l. si filius §. i. ff. quod cū eo. l. postulante
 14 ad treb. & ideo f. in dispositione odiosa, & exorbi-
 tanti, quæ loquitur de hæredibus, nō cōprehendun-
 tur fideicommissarij, nec uocari per substōnem fidei-
 commissariam, vt colligitur ex ijs, quæ voluit Ale.
 15 in conf. 82. in fi. 2. col. in 2. vol. hinc est. f. q. statutum,
 quod vult possessionem debere continuari in hære-
 des non habet locū in fideicommissarijs, ut ibi per
 16 Alex. quia f. tale statutum est exorbitans, & contra
 regulas iuris, ut in l. cū hæredes in prin. & ibi Alex.
 ff. de acq. pos. & per Bal. in rub. de cau. pos. & propr.
 in fi. 2. col. cū seq. ¶ Vterius, q. filius Tadei non de-
 17 beat admitti, facit, f. nā ad hoc, vt in dispōne facta
 per noia collectiua iuxta tex. cū ibi nō. per Soc. post
 Bart. in l. Gallus §. quidam rectè ff. de lib. & posth. &
 in l. f. C. de verb. sign. cōprehenduntur personæ, quæ
 sub noie appellatioe comprehendī possunt, requiri-
 tur, q. sint tales, qui in rerū natura fuerint tpe testa-
 menti, & mortis, uel saltem eo tpe, quo uenit casus
 dispositionis, ut colligitur ex tex. in l. cum ira, §. in fi-
 deicommissio ff. de leg. 2. & in l. f. C. de verb. sig. & est
 de mente Bar. & aliorū in d. l. si cognatis. ff. de rebus
 dubijs super solutione d. §. in fideicommissio: Et vñ
 esse cōis opinio, quā sequitur Alex. qui plures allegat
 in conf. 219. in 2. uol. & requirit, quē esse natū sal-
 tē tēpore mortis testatoris: sed filius Tadei nō erat
 natus, nec conceptus tēpore testamenti, nec mortis
 testōris, nec ē tēpore alienationis quo cessit, & ue-
 nit dies fideicommissi contenti sub alienationis pro-
 hibitione, ergo is non potuit admitti, sed ille, qui
 erat proximior eo tpe, quo fuit iudicari facta, quo
 tpe fuit sibi ius cōstitū, cui nō potuit iudicari nec il-
 lud tolli p. superueniētiā natiuitatis d. filij Tadei, ar-
 gu. d. §. in fidei. & in d. l. f. & in l. peto §. frater cū ibi
 nō. ff. de leg. 2. In reliquis me remitto ijs, p. doctē ad-
 duxit D. Cōsultor, cuius sniam sequor. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

1. Prohibitio alienationis simpliciter facta non ualet, at si cum causa, & respectu alicuius persone facta sit, ualet, ac fideicommissum inducit.
2. Prohibitio alienationis facta inter vnū, vel oēs ex plurib. in situis ualet, interq; eos fideicommissū operat. Qd declarauit. 3.
4. Prohibitio alienationis facta, nisi de consensu, & voluntate alicuius, dicitur facta respectu illius, & ad eius utilitatem, ideoque ualet, & fideicommissum inducit.
5. Fideicommissi res nequeunt per grauatum alienari, nisi de consensu eius, cui fideicommissum relictum est.
6. Prohibitio alienationis extra familiam, & nisi requisitis illis de familia eadem est, ualet, inducitq; fideicommissum.
7. Prohibitio alienare etiam simpliciter, hoc addito, vt possit putari à Titio hæredem astringi ad reddendam rationem omnium bonorum, quæ in manus suas peruenerunt, & de illis inuentariū facere, dicitur grauatus Titio per fideicommissū restituere.
8. Fideicommissarius, cui restitutio faciendā est, cogit grauatum hæredem cauere de bonis conferendis.
9. Et propterea inuentarium facere.
10. Inuentarium is de iure facit, qui rationem reddere tenetur.
11. Prohibitio alienationis ualide facta uni ex filijs inducit fideicommissum sub illa cōdōne subintellec. si sine filijs decesserit.
12. Prohibitio alienationis facta vni sine consensu, & voluntate alterius inducit fideicommissum conditionale in casu alienationis factæ sine consensu illius, & non alter.
13. Etiam si aliqua verba postea fideicommissum importancia essent adiecta: Nisi & alia simplex, & purum post mortem

prohibitis significatia forent apposta.
 14 Nec verba adiecta, ut possit astringi ad reddendam rationem, inuentariumq; conficiendum, & vbi bona debent diligenter conservare, fideicommissum alterant, ut simplex sit.
 15 Fideicommissum simplex post mortem restituentem per hæredem inducitur, cum hac lege, & conditione, q. Titio succedat eius loco Caius.
 16 Verbum succedo est cōe, potestq; fideicommissum importare.
 17 Prohibitio alienationis simpliciter facta cum adiectione, quæ voluit, q. bona in familia remaneant, fideicommissum simplex post mortem operatur.
 18 Substitutio fideicommissaria facta dicitur per hæc verba, cum hac lege, q. decedente Titio succedat Caius.
 19 Condicio quandoq; idem, quod fideicommissum importat.
 20 Si quis ex hæredib. grauatus sit, hæredes post mortem fideicommissum restituere, & postea dicitur sit, q. ipso uicte postu- berè de oibus bonis disponere, de quib. bonis intelligit, an de suis tñ, an verò de parte hæredis, & q. hæc licentia, q. t. Interpretatio sensu sit, ne restōris dispositio frustratoria reddat.
 22 Verba in fine, seu vltimo loco posita, absurdi vltimū causa, & ne dispositio frustratoria sit, nō ad omnia præcedentia, sed ad proxima tantum referuntur.
 23 Legitima, & Trebellianica liberis primi gradus imperari, & prohiberi non potest.
 24 Alienatio grauato per fideicommissū restituere ipsius tēpore statore concessa censetur prohibita in vltima uoluntate, & causa mortis, & contra.
 25 Alienatio ad tps. pmissa post illud tps. d. prohibita, & tēpore.
 26 Alienatio concessa grauato per fideicommissum intelligitur, dammodo fiat absque dolo, & fraude fideicommissi, & quæ fideicommissario conferuntur.
 27 Prohibitio alienare sine consensu hæredis potest hæredem inuitum ad diuisionem prouocare.
 28 Emphyteuta prohibitus alienare, irrequisito domino, potest alii emphyteutā ad diuisionē prouocare, & cū illo dimittat.
 29 Grauatus per fideicommissum si est de liberis, solū de legitima, & trebellianica restit. testat. & disponit; de alijs vero minime.
 30 Fideicommissi bona pro dote, & alimentis filiorum grauati possunt etiam absque consensu fideicommissarij alienari.
 31 Pater in re naturæ filios suos alere tenetur.

E P I T O M E.

Testator filij, & filij æquè hæredes instituit, & uoluit filiam non posse aliquid facere, seu disponere de bonis hæreditarijs, nisi de consensu, & voluntate filij, cum hac lege, & conditione, quod decedente filio succedat eius loco filia, & ipse filio uiuente possit is de omnib. bonis liberè disponere. In utroq; fideicommissum inductum est, & quate, & filius solum in uita, & non in uiltima uoluntate, nec mortis cā, & solum de parte sua disponere potest: Filia uerò solum de legitima, & trebellianica, quamuis in subsidium pro dote, & alimentis filiorum bona fideicommissi etiam restit. alienat.

CONSILIVM. LXXXVI.

MISIS uerbis testamēti, & dubijs propositis, prius, quā ueniā ad illorū diuisionē, pro declaratione dicēdorū, necnō mentis patris testātis interpretatione aliquid præmitto: primum q. per illa uerba posita in testamento post institutionē factā à testatore de D. Antonio Do. Maria filijs æqualiter institutis, uerq; & uultū D. Maria nō possit aliquid facere, seu disponere dictis bonis nisi de uoluntate, & cōsensu patris D. Antonio.